

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR:

DECIZIA CIVILĂ NR
Ședința publică

PREȘEDINTE :

. JUDECĂTOR :

GREFIER

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamanta S SRL Arad, împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul....., în contradictoriu cu pârâtele intimate Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămirilor București și Direcția Regională Vamală Arad, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă avocat în reprezentarea recurente și consilier juridic în reprezentarea intimatei D.G.F.P.Arad.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, reprezentantul recurente depune răspuns la întâmpinările formulate de intimate, pe care îl comunică și cu reprezentantul intimatei D.G.F.P. Arad, care, la rândul său depune delegație.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul reclamantei recurente solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței pronunțate de instanța de fond în sensul anulării actelor administrative contestate, cu consecința exonerării reclamantei de la plata drepturilor de import impuse, fără cheltuieli de judecată. •

Reprezentantul intimatei D.G.F.P.Arad solicită respingerea recursului ca neîntemeiat, menținerea hotărârii atacate și a actelor administrative emise pe seama reclamantei ca temeinice și legale, pentru motivele arătate în întâmpinare.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față constată :

Prin sentința civilă pronunțată în dosarul ....Tribunalul Arad respins acțiunea in contencios administrativ exercitată de reclamanta SC S SRL Arad, precizata, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad. Autoritatea Națională a Vămirilor București, și Direcția Regională a Vămirilor Arad., pentru anularea Deciziei emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, a procesului verbal de control încheiat de Direcția Regională Vamală Arad și pentru suspendarea executării procesului verbal de control.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că prin acțiunea in contencios administrativ înregistrată la data de .....și precizată ulterior, reclamanta SC S SRL a chemat in judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămirilor București și Direcția Regională a Vămirilor Arad și a cerut instanței să dispună anularea Deciziei emisă de D.G.F.P. Arad și a procesului verbal de control încheiat de D.R.V. Arad.

A cerut și suspendarea executării acestui proces verbal conform art.15 alin.1 din Legea nr.554/2004 până la pronunțarea instanței de fond.

În motivarea acțiunii arată că prin procesul verbal de control încheiat de D.R.V. Arad, s-au stabilit in sarcina sa obligații vamale în sumă de 17.735 lei (RON) pentru importul unor bunuri în perioada mai 2001-mai 2002, pentru care a beneficiat de scutire de la plata taxei vamale, considerând in urma

controlului efectuat că au fost încălcate prevederile art.71 din Legea nr.141/1997, art.19 din H.G. nr.244/2001 și art.21 indice 1 din Legea nr.415/2001, prin aceea că a schimbat destinația bunurilor.

Reclamanta afirmă că, atât organul de control cât și cel de soluționare a contestației, care i-a respins contestația, au făcut o interpretare greșită a prevederilor legale, neavând în vedere și dispozițiile art.21 indice 1 pct.3 din Legea nr.415/2001 pentru aprobarea O.U.G. nr.297/2000 pentru aplicarea Legii nr. 133/1999, care prevăd că investițiile realizate potrivit acestui articol, vor rămâne în patrimoniul întreprinderilor mici și mijlocii, cel puțin o perioadă legală cu jumătate din durata de funcționare a acestora.

Cum, potrivit H.G. nr.964/1998, pentru aprobarea clasificăției și a duratelor normale de funcționare a mijloacelor de transport, durata normala de funcționare este de 6 ani, mijloacele de transport importate trebuie să rămână în patrimoniul societății cel puțin 3 ani, termen pe care l-a respectat, reclamanta considerând că nu datorează taxele vamale.

Prin întâmpinare paratele D.G.F.P. Arad și A.N.V. București au cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, atât cu privire la suspendarea executării actului administrativ, întrucât pârâta nu a justificat această suspendare, cât și cu privire la anularea actului de control și a deciziei.

Pârâtele susțin că reclamanta a schimbat destinația mijloacelor de transport importate fără a proceda la îndeplinirea formalităților legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import conform art.71 și 144 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.141/1997 și pct.19 din H.G. nr.244/2001 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 și că nu sunt aplicabile prevederile art.21² din Legea nr.415/2001, care se referă la neimpozitarea profitului și nu la taxele vamale.

Din probele administrate în cauza instanța a reținut în fapt că în urma controlului efectuat la reclamantă de către D.R.V.Arad, și în urma căruia s-a încheiat procesul verbal de control atacat, s-a constatat că reclamanta în perioada mai 2001 - mai 2002, a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale prevăzute de art.21¹ fie în forma sa inițială din O.G. nr.297/2000, fie în forma modificată din Legea nr.415/2001, pentru trei operațiuni de import, reprezentând mijloace de transport.

Pentru trei mijloace de transport importate, respectiv autoutilitara tip ....., remorca specială frigorifică tip ..... și motorul .... autoritatea vamală a constatat că reclamanta a realizat

operațiuni ulterioare, transfer de proprietate și înmatriculări către alte persoane juridice, mijloacele de transport schimbându-și destinația și a procedat în temeiul art.71 și 144 din Legea nr. 141/1997 și art.19 din H.G. nr.244/2001 la calcularea datoriei vamale în suma de 17.735 lei reprezentând TVA 13.804 lei (RON), 3.038 lei (RON). dobânzi TVA și 893 lei (RON) penalități TVA.

Având în vedere că reclamanta a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale pentru aceste mijloace de transport în temeiul art.22 din Legea nr.133/1999- privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii care condiționează scutirea de taxele vamale de folosirea bunurilor importate numai în vederea dezvoltării activității proprii de producție sau servicii, la data schimbării destinației lor prin înstrăinare, avea obligația conform pct.19 din H.G. nr.244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999 și art.71 din Legea nr.141/1997 să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import,

Neprocedând astfel, în mod corect autoritatea vamală a stabilit în sarcina reclamantei taxele vamale calculate conform prevederilor menționate și a accesoriilor, dobânzi și penalități conform art. 116 și 121 Cod procedură fiscală, reclamanta datorând aceste obligații vamale.

Instanța a înlăturat susținerile reclamantei că în condițiile în care a respectat prevederile art.21 alin.2 pct.3 din Legea nr.415/2001 și mijloacele de transport importate au fost păstrate în patrimoniul societății o perioadă egală cu jumătate din durata de funcționare a acestora, beneficiază de scutirea de la plata taxelor vamale, întrucât aceste prevederi nu se referă la scutirea taxelor vamale ci la scutirea de la plată a impozitului pe profitul brut utilizat în anul fiscal curent pentru investiții în active corporale și necorporale amortizabile diferite potrivit Legii nr. 15/1994.

Pentru aceste considerente, instanța a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei pentru anularea Deciziei emise de D.G.F.P. și a procesului verbal de control încheiat de D.R.V. Arad.

A respins de asemenea cererea reclamantei de suspendare a executării procesului verbal de control, având în vedere că nu a motivat această cerere, și că nu sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 14 și 15 din Legea nr.554/2004, respectiv existența unui caz bine justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, a formulat recurs reclamanta solicitând admiterea recursului și casarea sentinței recurate.

În motivarea recursului, reclamanta a arătat, în esență că:

Atât intimitele DRV Arad, DGFP Arad, cât și instanța de fond se află într-o gravă eroare, întrucât își susțin apărările doar prin prisma art.71 din Codul vamal al României și art.19 din H.G. nr.244/2001, în care se prevede că: „importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, la schimbarea destinației bunurilor importate, trebuie să achite drepturile de import, însă se iută în mod voit de prevederile exprese ale art.21 ind.1 din Legea nr.415/2001, care prevede: „... întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de: mașini, instalații, echipamente industriale, instrumente, aparate și know-how, care se regăsesc la cap.84, 85 și 87, cu excepția autoturismelor și la cap.90 din Tarifal vamal

de import al României, achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii."

fot în același act normativ, la art.21 ind.2 alin.3, se precizează: „..."

>
investițiile realizate potrivit prezentului articol, vor rămâne în patrimoniul întreprinderilor mici și mijlocii cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de funcționare a acestora." Pentru a cunoaște durata de funcționare a bunului importat și pentru a nu veni în contradicție cu prevederile art.21 ind.2 alin.3 din Legea nr.415/2001, trebuie obligatoriu consultată H.G.nr.964/1998

F
pentru aprobarea clasificăției și a duratelor normale de funcționare a mijloacelor de transport: la cap.mijloace de transport - autocamioane - durata

f
normală de funcționare este de 6 ani.

Recurenta consideră că a respectat prevederile mai sus menționate, întrucât a înstrăinat autocamioanele după 3 ani - adică după jumătate din durata de funcționare a acestora - așa cum prevede legea.

în altă ordine de idei, recurenta nu este de acord cu motivarea dată de instanța de fond, în care aceasta afirmă că: „Legea nr.415/2001 ... aceste

f
prevederi nu se referă la scutirea de taxe vamale ci la scutirea de la plata impozitului pe profitul brut, ori această lege prevede aprobarea OUG nr.297/2000 pentru completarea Legii nr. 133/1999 - privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Dacă, într-adevăr, la art.21 ind.1 al.1 din Legea nr.415/2001 se face referire și la profitul brut, nu înseamnă că această lege face referire doar la scutirea de la plata impozitului pe profitul brut ci și la facilități vamale.

Recursul este nefondat.

Este evident că legislatorul a urmărit acordarea în anumite condiții a facilităților vamal-fiscale întreprinzătorilor mici și mijlocii, regimul juridic urmând să înceteze la schimbarea destinației bunurilor importate în acest regim de scutire de plata taxelor vamale. Este la fel de evident că la un moment dat a fost schimbată destinația vehiculelor în discuție, acestea fiind vândute și radiate, astfel cum în mod corect a reținut prima instanță pe baza probelor administrate în cauză.

Cum a reținut prima instanță, potrivit artt.141(1) din Codul vamal „în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale" și art.144 alin.1 lit.b din Codul vamal „Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri: ... b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate", s-a constatat nașterea unei datorii vamale, societatea datorând autorității vamale drepturi de import în sumă de 13.804 lei și 3.038 lei dobânzi și 893 lei penalități, dat fiind că drepturile de import nu s-au achitat la data schimbării destinației conform art.115 alin.1 din O.G.nr.92/2003, republicată: „Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv", sume ce au fost stabilite prin procesul verbal de control întocmit de Serviciul Supraveghere și Control Vamal din cadru! D.R.V.Arad.

Criticile din recursul reclamantei sunt nefondate.

Reclamanta face o interpretare a dispozițiilor legale invocate în principal „a celor cuprinse în art.21¹ și 21² din Legea nr.415/2001, referitoare, primul la scutirea de taxe vamale, celălalt la impozitupe profitul brut utilizat' considerând eronat că dispozițiile referitoare la impozitul pe profit sunt incidente și în privința datoriei vamale. În realitate, așa cum a reținut și instanța de fond, prevederile legale menționate nu se referă la scutirea de la plata taxelor vamale, ci la scutirea, în anumite condiții, de la plata impozitului P^e profitul brut.

În concluzie, înlăturarea facilităților vamale și obligarea reclamantei la Plata drepturilor de import pentru vehiculele în discuție s-a făcut de către organele vamale în deplină consonanță cu prevederile legale în materie, constatându-se schimbarea destinației vehiculelor, referirea din recurs la prevederile Legii nr.346/2004 și ale OG nr.297/2000 fiind lipsite de relevanță în prezenta cauză.

Prin urmare, recursul fiind nefondat, Curtea îl va respinge ca atare, potrivit prevederilor art.312(1) Cod procedură civilă.

PENJRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul formulat de reclamanta SC S SRL Arad, împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul .....

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică.

